ମେସର୍ସ ମହୀଶୂର ଷ୍ଟ୍ରକଚରାଲ୍ସ ଲିମିଟେଡର ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା

ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅକ୍ଟୋବର 30,2001

[ଡି. ପି. ମହାପାତ୍ର ଏବଂ କେ. ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଶ୍ରମ ଆଇନ :

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947-ଧାରା 34ଏହାର ବୈଧତା - ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ଉପରେ ମାମଲା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି-ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ପରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଛି -ନିର୍ଣ୍ଣିତ, ଏପରି ମଞ୍ଜୁରି ବୈଧ ଅଟେ ।

ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଯାହା ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦର କାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା ନାହିଁ । ଏହା ପରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା-ଶ୍ରମିକ

ସଂଘର ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଅଧିନିୟମ **34** ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଶ୍ରମିକ ସଂଘକୁ ମଞ୍ଜୁରି ଦେଇଥିଲେ । ଉଭୟ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହି ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରି, ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣିତ **:1.**ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ପରିଚାଳନା ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଶ୍ରମିକ ସଂଘକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମଞ୍ଜୁରି କ୍ଷମତାର ବେଆଇନ ପ୍ରୟୋଗ ନୁହେଁ କାରଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ,**1947** ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଛି ବୋଲି ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରତିକାର ଅଧିନିୟମ **29** ଅନୁଯାୟୀ ରହିଛି ।

2. ତେବେ ଅଧିନିୟମର ଅଧିନିୟମ **34** ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁରିର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ସମେତ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଉଠାଇବାକୁ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଟେ ।

ଫିରୋଜ୍ ଦିନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ, **ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1960) ଏସ ସି. 363, ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲା ।**

ରାଜ କୁମାର ଗୁପ୍ତା ବନାମ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗଭର୍ଣ୍ଣର, ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, **[1997] 1 ଏସ. ସି. ସି. 556, ଉଲ୍ଲେଖିତ ।**

ଗୁକୁଲଚାନ୍ଦ ଦ୍ୱାରକାଦାସ ବନାମ ରାଜା, **75 ଭାରତୀୟ ଆବେଦନ 30 = ଏ. ଆଇ. ଆର. (1948) ପି. ସି. 82, ଉଦ୍ଧୃତ ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା :2001 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7388-7390 ।

1998 ର ଡବ୍ଲୁ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 2479,4332 ଏବଂ 4333 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 18.12.98 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏ. ଚିନ୍ନାସାମୀଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ସି. ସୁଦର୍ଶନ, ରାଘବେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀବସ୍ତ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦିରା ଜୟସିଂହ, ଭାରତ ସଙ୍ଗଲ, ସୁଶ୍ରୀ ଆଶା ପାଠକ, ସଞ୍ଜୟ ଆର. ହେଗଡେ (ଏନ. ପି.), ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ପାନିକ୍କର ଏବଂ ଏନ. ଏନ. ଓଝା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ନ୍ୟାୟମୁର୍ତ୍ତି **କେ. ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟକୁ ଏହି ଆବେଦନରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ସରକାରୀ ଲିମିଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ ଏବଂ 2ରୁ 5 ଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947 ର ଧାରା 34 (ସଂକ୍ଷେପରେ, "ଅଧିନିୟମ") ଅନୁଯାୟୀ ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଭିଯୋଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ଦେଇଥିଲେ । 26.3.1998 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ଵାରା ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ରାୟପତି ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆଦେଶକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନ ଏକକ ରାୟପତିଙ୍କ ରାୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ଵାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ଏହିପରି ଅଟେ । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀର କର୍ମଚାରୀ ଥିବା ତିନି ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଚାକିରିକୁ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ଵାରା ସମାପ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଶ୍ରମିକମାନେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଉଠାଇଥିଲେ । ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ରାୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀକୁ ନିରନ୍ତର ସେବା ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେତନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କରି କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ଏହି

ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିନଥିଲା।ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଶ୍ରମିକମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅବମାନନା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ।ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଧାରା 29 କିମ୍ବା ଧାରା 33ସି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା । ଏହା ପରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା- ଶ୍ରମିକ ସଂଘ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ମଞ୍ଜୁରି ମାଗିଥିଲେ । ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତ ଶ୍ରମିକ ସଂଘକୁ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳନା ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ।

ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଉଭୟ ଅଦାଲତ, ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଦେଶକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବେଆଇନତା ଦର୍ଶାଇ ନାହାନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ କମ୍ପାନୀ 31.8.1982 ପୂର୍ବରୁ ବନ୍ଦ ହୋଇସାରିଥିଲା ଏବଂ କାରଖାନା ଲାଇସେନ୍ସ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ କମ୍ପାନୀର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଜମି ଏକ ଦାତବ୍ୟ ଟ୍ରଷ୍ଟକୁ ଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ସ୍ଥିତିରେ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଭୌତିକ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର ନକରି ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ଦେବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍, ଯାହା ଏହିପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଫିରୋଜ୍ ଦିନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ, *ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1960) ଏସ ସି. 363 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,* ଗୋକୁଲଚାନ୍ଦ ଦ୍ୱାରକାଦାସ୍ ବନାମ ରାଜା, 75 ଭାରତୀୟ ଆବେଦନ 30 = ଏ. ଆଇ. ଆର୍. *(1948) ପି. ସି. 82 ରେ ରିପୋର୍ଟ* କରାଯାଇଥିବା ଏକ ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

> " ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟିକ ସମିତି ନିଜେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ମଞ୍ଜୁରି ଠିକ ହେବ ଯଦି ଏହା ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଥ୍ୟ ମଞ୍ଜୁରି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯିବା ପରେ ଏହା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି, ଯଦିଓ ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଞ୍ଜୁରିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କୁହାଯାଇ ନଥାଇପାରେ । ତେଣୁ ଆମକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମଞ୍ଜୁରି ଅଣଆପତ୍ତିଯୋଗ୍ୟ । "

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ପରେ ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଗତ ଯୁକ୍ତିତର୍କକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହୁଁ କାରଣ ଏହି ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ବିଚାର ଶେଷରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇପାରୁଥିବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇପାରେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ କୌଣସି ପଦବୀରେ ଥିଲେ କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶ୍ରମ

ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପତିକାର ଦେବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା କି ନାହିଁ, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରର ବିଷୟ ହେବ ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଗ୍ରହଣ କରିବ ।

ରାଜ କୁମାର ଗୁପ୍ତା ବନାମ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗଭର୍ଣ୍ଣର, *ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାମଲା, [1997] 1 ଏସ. ସି. ସି.* 556 ରେ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 34 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧର ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଶ୍ରମିକ କିମ୍ବା ଶ୍ରମିକ ସଂଘ କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପରେ ଏକ ସୀମାବଦ୍ଧତା ଭଳି । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସାଧାରଣ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ, ବିରକ୍ତିକର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ନାହିଁ ଯଦି ତାହା ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ କରାଯାଇ ନଥାଏ ।

ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ କ୍ଷମତାର ବେଆଇନ ପ୍ରୟୋଗ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଛି ବୋଲି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରତିକାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ରହିଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ, ଆଇନର ଧାରା ୩୪ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡବିଧାନର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ

ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦାବୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଖୋଲା ଅଛି । ଆବେଦଙ୍କରୀମାନଙ୍କର ଏପରି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ନ କରି, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରୁଛୁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଏପରି ଯୁକ୍ତି ଉଠାଇବାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବ ନାହିଁ ।

ପକ୍ଷମାନେ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବେ।

ଏନ୍. ଜେ. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।